

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

en mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen, appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/49552, 05/49557 en 05/49562 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 6 maart 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 13 oktober 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 10 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

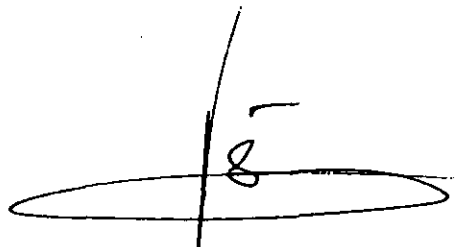
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

154

Verzonden: **31 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 05/49552, 05/49557 & 05/49562

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

(eiser), (eiseres I), (eiseres II) en
(eiseres III), tezamen eisers,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Ministerie van Justitie, te
's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindenboom, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluiten van 13 oktober 2003 (verzonden op 14 oktober 2003 en uitgereikt op 4 december 2003) afwijzend beslist op de aanvragen van eisers d.d. 12 februari 2003 tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'het ondergaan van een medische behandeling' dan wel 'verblijf bij ouders gedurende diens medische behandeling'.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxbericht van 18 december 2003 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluiten van 7 oktober 2004 heeft verweerder de bezwaren van eisers ongegrond verklaard.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxbericht van 8 oktober 2004 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 19 mei 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Middelburg, het onderzoek ter zitting geschorst.

Bij brief van 31 mei 2005 heeft verweerder zijn besluiten op bezwaar van 7 oktober 2004 ingetrokken.

Bij faxbericht van 1 juni 2005 hebben eisers hun beroep ingetrokken.

Bij besluiten van 10 oktober 2005 (verzonden op 11 oktober 2005) heeft verweerder de bezwaren van eisers wederom ongegrond verklaard.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxbericht van 3 november 2005 beroep ingesteld.

De zaken zijn op 18 december 2006 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eisers zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen E. Abkarian, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd – voor zover hier relevant – af te wijzen.

Krachtens artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 juncto artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

In artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 is bepaald dat de Minister het eerste lid van dit artikel buiten toepassing kan laten voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 kan de Minister, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van de Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid.

2.2. Verweerder heeft, kort gezegd, in de bestreden besluiten het standpunt gehandhaafd dat eisers niet voor toelating hier te lande in aanmerking komen. Eisers zijn niet in het bezit van een mvv en komen niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Verweerder acht geen aanknopingspunten aanwezig die tot de conclusie leiden dat eisers als schrijnend geval dienen te worden aangemerkt.

2.3. Eisers menen, samengevat, dat zij in bezit hadden dienen te worden gesteld van de gevraagde verblijfsvergunningen nu het ziektebeeld van eiseres en klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen. Zij achten de bestreden besluiten in strijd met wetgeving, Verdrag en algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Eisers stellen zich op het standpunt dat zij voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komen. Zij beroepen zich op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Voorts leidt tegenwerping van het mvv-vereiste naar de opvatting van eisers tot een

onbillijkheid van overwegende aard. Eisers hebben daartoe onder meer aangevoerd dat verweerder zich niet heeft kunnen baseren op de door het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) opgestelde nota's van 6 oktober 2003. Voorts hebben zij gewezen op de omstandigheid dat in Azerbaidzjan geen gelegenheid bestaat een mvv aan te vragen en zij in een omringend land niet zullen worden toegelaten voor het doen van die aanvraag. Gelet op de etnisch armeense afkomst van eiser is het voor eisers buiten hun schuld niet mogelijk om Nederland te verlaten.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.1. Met betrekking tot de in beroep overgelegde verklaring van 18 augustus 2005 van A. Sogolian, Hoofd Dienst van Volksgezondheid en Sociale Zekerheid te Armenië en de vertaling daarvan van 7 september 2005 en de brief van Artsen zonder Grenzen van 7 juli 2005 is de rechtbank van oordeel dat hiermee bij het nemen van de bestreden besluiten geen rekening kon worden gehouden door verweerder. Gelet op het karakter van de ex-tunc toetsing in beroep moet de rechtbank deze verklaringen buiten beschouwing laten.

2.4.2. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eisers niet in aanmerking komen voor vrijstelling van het mvv-vereiste als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Verweerder heeft zich daartoe kunnen baseren op de door het BMA opgestelde adviezen van 6 oktober 2003 waaruit blijkt dat eiser niet meer onder medische behandeling staat en eiseres in staat is te reizen.

2.4.3. Door eiser is niet betwist dat hij niet langer een behandeling ondergaat, zodat de rechtbank zich beperkt tot de bespreking van het BMA-rapport van eiseres I.

2.4.4. In de BMA-rapportage van eiseres I is vermeld dat zij kampt met psychische klachten die volgens haar behandelaar in verband staan met traumatische ervaringen in het land van herkomst. Als diagnose is een depressieve stoornis met angstklachten gesteld. Daarnaast heeft eiseres gynaecologische klachten, maar zijn door de gynaecoloog geen ernstige afwijkingen geconstateerd. Voorts heeft eiseres maagklachten. Eiseres staat onder behandeling bij de GGZ alwaar ze tweewekelijks deelneemt aan groepstherapie, gebruikt ze slaappillen en een maagzuurremmend middel. Op grond van de beschikbare informatie concludeert de BMA-arts dat de benodigde behandelingen en medicijnen beschikbaar zijn in zowel Azerbaidzjan als Armenië. De BMA-arts verwacht, gelet op de ernst van de klachten en de samenhang met de asielprocedure, niet dat bij het achterwege blijven van behandeling op de korte termijn een medische noodsituatie zal optreden. De klachten zijn reeds toegenomen en de verwachting is dat ze verder kunnen verergeren in relatie tot een mogelijk afwijzende beslissing.

2.4.5. Eisers hebben aangevoerd dat verweerder zich niet heeft kunnen baseren op de BMA-nota. De nota is verouderd en eisers achten het onzorgvuldig dat verweerder ondanks de gemelde verslechterde situatie van eiseres I geen nader onderzoek door het BMA heeft doen uitvoeren. Niet is gebleken dat de beslisambtenaar over de vereiste expertise beschikt om haar complexe ziektebeeld te beoordelen. Uit de rapportage van het BMA kan, aldus eisers, evenmin worden opgemaakt dat de betreffende BMA-arts over de vereiste expertise beschikt. Dit klemt te meer nu eiseres I niet is uitgenodigd op het spreekuur van de arts, gelet op de richtlijnen van het KNMG was dit aangewezen. Daarnaast hebben eisers gewezen op een uitspraak van het regionaal Tuchtcollege voor de gezondheidszorg 's Gravenhage van 31 mei 2005 (nr. 2004 T 078) en van 20 januari 2004 (nr. 2002 T 136 B). In tegenstelling tot wat

verweerder stelt is volgens eisers sprake van een gelijksoortige procedure. De conclusies van het BMA-rapport zijn naar de mening van eisers niet transparant en vinden onvoldoende steun in de onderliggende medische rapportages en landeninformatie. De BMA-arts heeft zich met betrekking tot behandelmogelijkheden in Azerbaidzjan danwel Armenië niet slechts mogen baseren op de algemene landeninformatie van SOS International. Onduidelijk is op grond van welke overeenkomst deze rapportages worden verschaft en welke status ze hebben. Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat de behandeling niet adequaat en gelijkwaardig kan worden voortgezet. Zo hebben eisers gesteld dat de gezondheidszorg in Armenië slecht functioneert en met ernstig geldtekort kampt, zodat niet alle benodigde psychiatrische medicijnen beschikbaar zijn en wordt behandeling van Post Traumatisch Stress Syndroom wegens de dure medicatie in zijn geheel niet uitgevoerd.

2.4.6. Een advies van het BMA is volgens vaste jurisprudentie (onder meer uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 2 november 2005 in zaak no. 200505188/1; JV 2005/473) een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van dat advies uitgaan. De rechtbank is van oordeel dat eisers geen concrete aanknopingspunten naar voren hebben gebracht waardoor getwijfeld behoort te worden aan de zorgvuldigheid van de totstandkoming of de concludentie van dit advies.

2.4.7. Het standpunt dat verweerder zich niet op het BMA-rapport heeft mogen baseren vanwege verouderde informatie volgt de rechtbank niet. De BMA-nota van 6 oktober 2003 is blijkens de aanhef ervan gebaseerd op medische rapportages en landeninformatie uit de periode liggend tussen maart en juni 2003. Kort nadat de BMA-nota is uitgebracht heeft verweerder het primaire besluit d.d. 13 oktober 2003 betreffende eiseres I genomen. Weliswaar is de beslissing op bezwaar ten aanzien van eiseres I twee jaar nadien (10 oktober 2005) genomen, maar voor het oordeel dat verweerder een aanvullend inhoudelijk BMA-rapport diende op te vragen bestond geen aanleiding. Indien eiseres I van mening was dat haar gezondheidssituatie gewijzigd c.q. verslechterd was lag het op haar weg dit bij verweerder met (medische) stukken aannemelijk te maken. In tegenstelling tot hetgeen namens eisers ter zitting is gesuggereerd is uit het rechtbankdossier niet gebleken dat voorafgaand aan het bestreden besluit van 10 oktober 2005 nieuwe medische verklaringen betreffende de gestelde verslechterde gezondheidstoestand van eiseres I zijn overgelegd. Hierbij wordt opgemerkt dat verweerder ter zitting heeft toegelicht dat de stukken – welke overigens geen betrekking hebben op de persoonlijke gezondheidssituatie van eiseres I – die bij de hoorzitting van 28 september 2004 waren aangekondigd en op 5 oktober 2004 zijn ingestuurd niet zijn betrokken bij de besluiten op bezwaar van 7 oktober 2004. Verweerder heeft deze besluiten mitsdien ingetrokken en, met inachtneming van de overgelegde stukken, opnieuw beslist op 10 oktober 2005. Voor het oordeel dat in dit verband onzorgvuldig gehandeld zou zijn ziet de rechtbank geen aanleiding.

2.4.8. Dat uit de BMA-nota niet blijkt welke discipline de BMA-arts heeft en dat eiseres niet is opgeroepen voor het spreekuuronderzoek, leidt niet tot het oordeel dat het advies onzorgvuldig of onvolledig is geweest. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat uit het BMA-advies blijkt dat deze mede op basis van informatie verkregen van de behandelaars van eiseres I is opgesteld. De medische informatie van de behandelaars betreffende de therapie zouden het niet noodzakelijk hebben gemaakt eiseres I op te roepen voor een spreekuuronderzoek.

De uitspraken van het Tuchtcollege, waarnaar eisers hebben verwezen, werpen geen ander

licht op de zaak. De beoordeling door een Tuchtcollege betreft een andere beoordeling dan de welke hier ter beoordeling staat en daarbij is niet aannemelijk gemaakt dat de arts in kwestie en de feiten en omstandigheden van het geval op gelijke voet kunnen worden gesteld met onderhavige zaak.

2.4.9. Met betrekking tot de door eisers aangevoerde gronden over de rapporten van SOS-International overweegt de rechtbank het volgende. Het BMA onderzoekt, overeenkomstig verweerders beleidsuitgangspunten, of de medische behandeling in het algemeen voorhanden is in het land van herkomst. Daarvoor maakt zij gebruik van landeninformatie, in dit geval afkomstig van SOS International en WHO Atlas Country Profile. In het BMA-advies is uitgelegd dat SOS International een organisatie is met wereldwijde contacten in het medische circuit en die ter plaatse onderzoek doet.

In het advies is door de BMA-arts op grond van de beschikbare informatie geconcludeerd dat psychiatrische behandeling, zowel klinische als ambulante behandeling, verkrijgbaar is in het Psychiatric Clinical Hospital in Baku te Azerbaidzjan en in Baku ook psychopharmaca voorhanden zijn. In Armenië kunnen psychische klachten behandeld worden in Center of Mental Health and Stress Center en City Psychiatric Hospital te Yerevan. Anti-depressiva en anti-psychotica zijn er verkrijgbaar. De rechtbank is van oordeel dat er geen concreet aanknopingspunt door eisers naar voren is gebracht voor het oordeel dat in het BMA-advies, gelet op de daaraan ten grondslag liggende en beschikbare landeninformatie, onvoldoende is onderzocht of voor eiseres I in Azerbaidzjan danwel Armenië de nodige behandel mogelijkheden en medicatie aanwezig zijn.

2.4.10. Voorzover eisers beoogd hebben te stellen dat de toegang tot de medische voorzieningen dient te zijn gegarandeerd overweegt de rechtbank dat volgens het door verweerder gevoerde beleid, als neergelegd in de paragrafen B8/3.3 en B8/4 van de Vc 2000 omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst betreffen niet in de beoordeling worden betrokken. De rechtbank verwijst in dit verband ook naar de uitspraak van de AbRS van 28 mei 2004 (nr. 200402664/1). In hetgeen eisers naar voren hebben gebracht is geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle in aanmerking te nemen belangen niet in redelijkheid tot het voeren van dat beleid heeft kunnen besluiten.

2.4.11. Gelet op het voorgaande acht de rechtbank mitsdien geen grond aanwezig voor het oordeel dat de BMA-nota niet deugdelijk zou zijn opgesteld en dat verweerder dit advies niet aan zijn besluit ten grondslag heeft mogen leggen.

2.4.12. Eisers hebben voorts aangevoerd dat de Nederlandse vertegenwoordiging in Azerbaidzjan niet is geautoriseerd om mvv's af te geven, zodat geen mvv in hun land van herkomst kan worden aangevraagd. Een mvv in Georgië of enig ander land aanvragen is geen optie, nu eisers daar niet zullen worden toegelaten vanwege hun nationaliteit en het ontbreken van documenten en een visum niet zal worden verleend. Ook zal eiseres I in Georgië geen toegang hebben tot de sociale en medische voorzieningen, beschikken eisers er niet over een sociaal netwerk en hebben zij onvoldoende financiële middelen. Verweerder heeft verzuimd te onderzoeken of voortzetting van de behandeling in Georgië is gewaarborgd.

2.4.13. Het door eisers ingenomen standpunt, dat de Nederlandse vertegenwoordiging in Azerbaidzjan ontbreekt, is door verweerder erkend. Verweerder heeft overwogen dat eisers een mvv-aanvraag bij de Nederlandse ambassade in buurland Georgië kunnen indienen en de

beslissing daarop in hun land van herkomst, waar behandel mogelijkheden aanwezig zijn, kunnen afwachten. Uit verweerders toepasselijk beleid, als neergelegd in hoofdstuk B1/1.1.1 van de Vc 2000, blijkt dat een mvv dient te worden aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst of het land van bestendig verblijf. Indien in het land van herkomst of bestendig verblijf geen Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging aanwezig is, dient de mvv in persoon te worden aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd. Aldaar zal vervolgens de mvv in persoon aan de vreemdeling worden verstrekt. Uit ditzelfde hoofdstuk blijkt eveneens dat voor mvv-aanvragen een beslistermijn van drie maanden redelijk wordt geacht.

2.4.14. Zoals hierboven reeds is overwogen is niet gebleken dat eiseres I niet kan reizen en is er evenmin sprake van dat er op korte termijn een medische noodsituatie zal ontstaan. Van een belemmering om in een omliggend land, in casu Georgië, een mvv aan te vragen en deze vervolgens in het land van herkomst af te wachten is mitsdien niet gebleken.

2.4.15. De gestelde problemen met betrekking tot de toegang tot Georgië kunnen niet tot het oordeel leiden dat verweerder het mvv-vereiste niet mocht tegenwerpen. De bewijslast om aan te tonen dat eisers geen (reis)documenten voor hun terugreis zullen verkrijgen en geen toegang tot het land ligt aan de zijde van eisers. Op dit punt heeft verweerder, mede gelet op alle omstandigheden van dit geval, geen onderzoeksplicht.

2.4.16. De rechtbank acht gelet op het vorenoverwogene geen zeer bijzonder individuele omstandigheden aanwezig die verweerder hadden moeten nopen gebruik te maken van zijn bevoegdheid als neergelegd in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

2.4.17. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers, indien zij menen voor een vergunning 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' in aanmerking te komen, zij daartoe een aparte aanvraag kunnen indienen. Verweerder was niet gehouden ambtshalve in onderhavige procedures aan voornoemd beleid te toetsen.

2.4.18. In de door eisers genoemde omstandigheden met een beroep op artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 heeft verweerder geen aanknopingspunten aanwezig hoeven achten om te concluderen dat zij als schrijnend gevallen dienen te worden aangemerkt.

2.5. Gelet op het voorgaande zijn de beroepen ongegrond.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

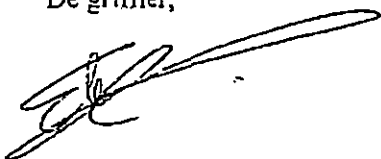
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en E. Naaijen-van Kleunen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 06 MRT 2007

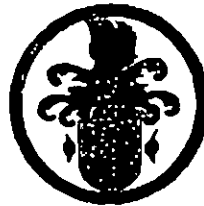
Afschrift verzonden op: 06 MRT 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr ds C.R. Jansen
Mr J.W.F. Noot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tld. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1867-C	30 MRT 2007
ZAAKNR. 200702273	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 30 maart 2007

inzake : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep / Staatsecretaris van
Justitie
IND kenmerk : 9907.28.2081
Proc.nr. Rb : 05-49553 05/49557 05/49562

eerste appellant :
geboren :
nationaliteit : Azerbajdzjaanse

eerste appellante :
geboren :
nationaliteit : Azerbajdzjaanse

tweede appellante :
geboren :
nationaliteit : Staatloos

derde appellante :
geboren :
nationaliteit : Staatloos

Gemachtigde : mr P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 06-03-2007
datum verzending : aangetekend

Geven eerbiedig te kennen,

geboren op van Azerbajdjaanse nationaliteit,
hierna te noemen 'appellant',

en

geboren op , van Azerbajdjaanse nationaliteit,
hierna te noemen 'eerste appellante',

en

geboren op van Azerbajdjaanse nationaliteit,
hierna te noemen "tweede appellante";

en

geboren op van Azerbajdjaanse nationaliteit,
hierna te noemen "derde appellante";

Wonende te te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat mr P.J. Wapperom, die ten deze door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellanten hebben op 12 februari 2003 aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning "regulier" voor bepaalde tijd onder de beperking "het ondergaan van medische behandeling" en verblijf bij ouders gedurende hun medische behandeling"

Bij beschikkingen van 13 oktober 2004 (uitgereikt op 4 december 2004) heeft verweerder negatief beslist op de aanvragen.

Middels fax van 18 december 2004 is hiertegen bezwaar ingediend.

Verweerder heeft bij beschikkingen van 7 oktober 2004 het bezwaar ongegrond verklaard. Bij fax van 8 oktober 2004 is hiertegen beroep ingesteld.

De behandeling van het beroep ter zitting is op 19 mei 2005 door de Rechtbank Middelburg geschorst. Dit gaf voor verweerder aanleiding om de besluiten van 7 oktober 2004 in te trekken.

Vervolgens is tijdens appellanten op 1 juni 2005 het beroep ingetrokken.

Op 10 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar van appellanten opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen deze beschikkingen is op 3 november 2005 beroep ingesteld.

De openbare behandeling van de beroepschriften hebben plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 18 december 2006.

Bij uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op onbekende datum, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij hoger beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek;

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 2.4.1. en 2.4.9 overwogen :

"Met betrekking tot de in beroep overgelegde verklaring van 18 augustus 2005 van A. Sogolian, Hoofd Dienst van Volksgezondheid en Sociale Zekerheid te Armenië en de vertaling daarvan van 7 september 2005 en de brief van Artsen

zonder Grenzen van 7 juli 2005 is de Rechtbank van oordeel dat hiermee bij het nemen van de bestreden besluiten geen rekening kon worden gehouden door verweerde. Gelet op het karakter van de ex-tunc toetsing is beroep moet de rechtbank deze verklaringen buiten beschouwing laten.

.....

“Met betrekking tot de door eisers aangevoerde gronden

De rechtbank is van oordeel dat er geen concreet aanknopingspunt door eisers naar voren is gebracht voor het oordeel dat in het BMA-advies gelet op de daaraan ten grondslag liggende en beschikbare landeninformatie, onvoldoende is onderzocht of voor eiseres I in Azerbajdzjan danwel Armenië de nodige behandelmogelijkheden en medicatie aanwezig zijn.

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Met betrekking tot de overgelegde rapportages is de Rechtbank eraan voorbij gegaan dat de overgelegde bescheiden zijn ingebracht ter inkleuring en bevestiging van de eerder ingenomen stellingen.

Immers in het schrijven van 10 november 2004, waarvan de inhoud als herhaald en ingelast diende te worden beschouwd in het beroep van

Alsmede in het schrijven van 2 februari 2004 inzake bezwaar, en tijdens de hoorzitting van 28 september 2004, waarvan in beroep is aangegeven dat deze stukken als herhaald en ingelast moeten worden beschouwd, is uitvoerig gemotiveerd ingegaan op de situatie van de gezondheidszorg in Armenië.

Ten onrechte zijn deze documenten dan ook niet betrokken in de uitspraak.

De rechtbank is daarnaast voorbij gegaan aan hetgeen is gesteld in artikel 8:69 van de Awb, nu de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken *inclusief het procesdossier van verweerder*, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Mede gelet op deze bepaling was de rechtbank gehouden deze stukken te betrekken in haar onderzoek.

In ieder geval had het alsdan op de weg van de Rechtbank gelegen partijen ter zitting hiermede te confronteren en verweerder verzoeken of er bezwaar tegen bestaat deze stukken in het onderzoek te betrekken.

Immers alsdan had ondergetekende alsnog de gelegenheid gehad deze stukken ter zitting voor te houden/voor te lezen.

Alsdan had de Rechtbank moeten besluiten dat er zijdens appellanten voldoende concrete aanknopingspunten zijn geboden om vast te stellen dat *"in het BMA-advies gelet op de daaraan ten grondslag liggende en beschikbare landeninformatie, onvoldoende is onderzocht of voor appellanten in Azerbajdzjan danwel Armenië de nodige behandel mogelijkheden en medicatie aanwezig zijn.*

Appellanten zijn dan ook van mening dat de rechtbank had dienen vast te stellen dat de bestreden beschikkingen tot stand zijn gekomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, althans de algemene beginselen van behoorlijke bestuur, althans het onderzoek van de arts van het BMA onzorgvuldig dient te worden geacht..

Appellanten zijn dan ook van mening dat in deze een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1 Motiveringsgebrek;

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 2.4.14 en 2.4.15 en 2.4.16 en 2.4.17 overwogen :

"..... Van een belemmering om in een omliggend land, in casu Georgië een mvv aan te vragen en deze vervolgens in het land van herkomst af te wachten, is mitsdien niet gebleken."

"De gestelde problemen met betrekking tot de toegang tot Georgië kunnen niet tot het oordeel leiden dat verweerder het mvv-vereiste niet mocht tegenwerpen.De bewijslast om aan te tonen dat eisers geen (reis)documenten voor hun terugreis zullen verkrijgen ene geen toegang tot het land ligt aan de zijde van eisers. Op dit punt heeft verweerder, mede gelet op alle omstandigheden van dit geval, geen onderzoeksplicht."

"De rechtbank acht gelet op het vorenoverwogene geen zeer bijzondere individuele omstandigheden aanwezig die verweerder hadden moeten nopen gebruik te maken van zijn bevoegdheid als neergelegd in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000."

"De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers, indien zij menen voor een vergunning "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" in aanmerking te komen, zij daartoe een aparte aanvraag kunnen indienen. Verweerder was niet gehouden ambtshalve in onderhavige procedures aan voornoemd beleid te toetsen.

2.2.2 toelichting.

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten stellen zich op het standpunt dat verweerder in deze eraan is voorbij gegaan dat het stelsel van de Vreemdelingenwet 2000 met zich meebrengt dat de rechtsgevolgen van de bestreden beschikking evenzo dienen te worden meegewogen in de belangenafweging hiervan.

In dat kader zij verwezen naar de vaste Afdelingsjurisprudentie van de Raad van State is de beslissing tot uitzetting geen zelfstandig deelbesluit binnen de meeromvattende beschikking op de aanvraag om een verblijfsvergunning, maar is die bevoegdheid tot uitzetting een rechtsgevolg van rechtswege van de afwijzing van die aanvraag en is die bevoegdheid niet discretionair van aard. Dat als gevolg van die afwijzing de bevoegdheid tot uitzetting ontstaat, dient bij het nemen van de beslissing op de aanvraag te worden betrokken.

Door de Rechtbank is miskend dat de uitreis en het eventueel reizen naar enig derde land een rechtsgevolg is van de bestreden beschikkingen op bezwaar.

Appellanten hebben de nodige documenten overgelegd, t.w. brieven aan de Azerbajdzjaanse ambassade waarin zij verzocht hebben om geldige reisdocumenten. Verweerder heeft in de bestreden beschikkingen niet, althans onvoldoende betrokken dat het stellen van een mvv-vereiste met zich meebrengt dat appellanten aldus zouden moeten reizen naar hun land van herkomst danwel Georgië. Voor dienen zij alsdan naar Tbilisi te reizen om aldaar een geldig mvv af te halen. Derhalve dienen zij evenzo voor al dan niet langere tijd, in ieder geval voor enige dagen in Georgië te verblijven om aldaar een geldig mvv in persoon aan te vragen en af te halen.

Met betrekking tot het al dan niet verkrijgen van reisdocumenten zijn bij schrijven van 4 mei 2005 en 3 november 2004 de nodige documenten overgelegd met betrekking tot de houding van de Azerbajdzjaanse autoriteiten t.a.v. etnische Armeniërs.

-7-

Verweerder heeft dit aspect, niet meegewogen in de haar beschikking. IN het verlengde hiervan heeft de Rechtbank in onvoldoende mate acht geslagen op dit zijdens appellanten aangedragen feit. In ieder geval is hieraan de foutieve interpretatie gegeven.

Appellanten zijn dan ook van mening dat de rechtbank had dienen vast te stellen dat de bestreden beschikkingen tot stand zijn gekomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, althans de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

Appellanten zijn dan ook van mening dat in deze een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;

- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom